

9

ΑΠΟΦΑΣΗ 641/2013

(Αριθμός κατάθεσης αίτησης 1354Ασφ408/2013)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΣΕΡΡΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Δικαστή Βασιλική Τσαμπάζη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις 29 Οκτωβρίου 2013, για να δικάσει την αίτηση με αριθμό καταθέσεως 1354Ασφ408/2013 και αντικείμενο την προσωρινή ρύθμιση κατάστασης, μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «GEA – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ —————» και το διακριτικό τίτλο «GEA – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στη Φιλοθέη Αττικής (Λ. Μεσογείων αριθ. 231), όπως εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της, Χρήστου Ματσιώρη (Α.Μ.Δ.Σ.Θ.: 5145), ο οποίος κατέθεσε σημείωμα.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1)

- () , που παραστάθηκε αυτοπροσώπως στο Δικαστήριο,
- 2)
- 3)
- () , 4)
- και 5) , που

δεν παραστάθηκαν στο Δικαστήριο

Η αιτούσα ζητεί, να γίνει δεκτή η από 14.6.2013 αίτηση της, η συζήτηση της οποίας προσδιορίσθηκε για την 3.9.2013 και κατόπιν αναβολής για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης ο πληρεξούσιος δικηγόρος της αιτούσας ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος των αιτούντων, πριν από την έναρξη της προφορικής συζητήσεως της υπό κρίση αίτησης, δήλωσε, παραδεκτά, ότι

παραίτηται του δικογράφου της ως προς τον τρίτο, τέταρτο και πέμπτο των καθ' ων και συνεπώς η αίτηση πρέπει να θεωρηθεί ως μηδέποτε ασκηθείσα και η δίκη καταργημένη για τους διαδίκους αυτούς (άρθρα 294, 295 και 297 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με 591 παρ.1 και 683επ. του ίδιου κώδικα).

Όπως αποδεικνύεται από τις υπ' αριθμ. 901Γ'/15-7-2013 και 1275Γ'/15.190.2013 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο, που προσκομίζει η αιτούσα, επικυρωμένο ακριβές αντίγραφο της κρινομένης αιτήσεως με πράξη ορισμού δικασίμου και με κλήση προς συζήτηση για την δικάσιμο της 3.9.2013 και ακριβές φωτοαντίγραφο του με αριθ. 35/2013 πρακτικού δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου αυτού, όπου φαίνεται ότι το δικαστήριο ανέβαλε τη συζήτηση της υπόθεσης για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας αποφάσεως επιδόθηκαν νομίμως και εμπροθέσμως στον δεύτερο των καθ' ων. Εφόσον λοιπόν ο παραπάνω καθ' ου δεν εμφανίσθηκε στην παρούσα δικάσιμο, κατά την οποία εκφωνήθηκε και συζητήθηκε η υπόθεση από το οικείο έκθεμα και με τη σχετική της σειρά, πρέπει να δικαστεί ερήμην, να προχωρήσει όμως η συζήτηση σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (ΤΖΙΦΡΑΣ Ασφαλιστικά Μέτρα, εκδ. 1980, σελ. 43).

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του Ν. 2121/1993 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες (εισφορές) που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες μ' αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας κ.α. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το Ν. 2121/1993 έχει

Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στο δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά κι όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. Ειδικότερα κατά το άρθρο 49 του ίδιου νόμου «Όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών, είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν σύμφωνα με τα άρθρα της συλλογικής διαχείρισης του Ν. 2123/1993 (54 έως 58). Κατά το ίδιο άρθρο, η αμοιβή αυτή είναι ενιαία και κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ αφενός μουσικών και τραγουδιστών (50%) και αφετέρου των παραγωγών (50%). Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους τον ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους (αρθρ. 55 παρ. 1 στοιχ. Β', το οποίο, βάσει του άρθρου 58 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται και στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων) κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο ως βάση για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται τα ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός των ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Μάλιστα, κατά το άρθρο 56 παρ. 1 και 2 του ίδιου νόμου, αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης

αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαίνεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Περαιτέρω ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος κατά το νόμο ασκεί υποχρεωτικά στο όνομα του και για λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών - εκτελεστών και παραγωγών το δικαίωμα καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο και την προσωρινή επιδίκαση μέχρι και το μισό ποσό της αμοιβής που αναλογεί στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων που είναι μέλη του, η επιδίκαση δε αυτή δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 εδ. δ' του Ν.2121/93, η οποία παρέχει στο δικαστήριο που καθορίζει την εύλογη αμοιβή και την εξουσία να ορίσει τους όρους πληρωμής αυτής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και συνεπώς ερμηνευόμενη και νοούμενη υπό το προστατευτικό πνεύμα των πνευματικών δικαιούχων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Ν. 2121/93, επιτρέπει στο δικαστήριο να διατάξει την προσωρινή επιδίκαση και άμεση καταβολή μέρους της αμοιβής στους δικαιούχους της, εφόσον κρίνει επιβεβλημένη τη λήψη του μέτρου αυτού. Εξάλλου ο Ν. 2121/1993 στο άρθρο 55 παρ. 2 καθιερώνει ένα τεκμήριο αναφορικά με την απόδειξη της νομιμοποίησης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης τόσο για την κατάρτιση συμβάσεων ή την είσπραξη αμοιβών όσο και για τη δικαστική προστασία των έργων. Σύμφωνα με αυτό τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους πνευματικούς δημιουργούς και για όλα τα έργα, για τους οποίους ή για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν αυτή την εξουσία. Το τεκμήριο είναι μαχητό και όταν γίνεται επίκληση του σε δίκη κατά κάποιου τρίτου που χρησιμοποιεί το έργο χωρίς άδεια του οργανισμού ή δεν καταβάλει την εύλογη αμοιβή, ο αντίδικος μπορεί να αποδείξει ότι η πραγματική αλήθεια είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη (βλ. για τα παραπάνω ΜονΠρΑθ 1062/2002, ΜονΠρΘεσ. 29362/2002 αδημ., καθώς και τις ΜονΠρΡοδ. 606/1999 ΔΕΕ 99.869, ΜονΠρΧίου 118/1998 ΔΕΕ 99.593)

Στην προκειμένη περίπτωση με την κρινόμενη αίτηση η αιτούσα εκθέτει ότι

και να καταδικασθούν στα δικαστικά τους έξοδα. Η αίτηση παραδεκτά φέρεται ενώπιον αυτού του δικαστηρίου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. του ΚΠολΔ) και είναι ορισμένη, περιέχουσα όλα τα αναγκαία για την πληρότητα του δικογράφου της στοιχεία και είναι περαιτέρω και νόμιμη, γιατί στηρίζεται στις προαναφερθείσες διατάξεις του Ν. 2121/1993, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 728 παρ. 1 περ. ζ', 729, 450 επ., 731 ΚΠολΔ. Συνεπώς πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα της αιτούσας,
και την ανωμοτί κατάθεση του πρώτου καθ' ου, που εξετάσθηκαν νόμιμα στο ακροατήριο του δικαστηρίου τούτου και από όλα τα έγγραφα που με επίκληση προσκομίζουν οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν τα εξής: Η αιτούσα είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα με το από 28.9.2011 ιδιωτικό συμφωνητικό, με μοναδικούς εταίρους τους προϋπάρχοντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων για τους μουσικούς, για τους τραγουδιστές και για τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων ο καθορισμός, η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Σ' αυτήν έχει ανατεθεί από τα μέλη τους μουσικούς, τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων για το σύνολο του ρεπερτορίου τους, νομιμοποιούμενοι κατά τεκμήριο να ενεργήσουν δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο της διαχείρισης τούτων, προσκομίζοντας τους πίνακες των μελών τους, εφόσον δηλώνουν ότι έχουν αυτή την εξουσία, ενώ δεν αποδεικνύεται το αντίθετο του τεκμαιρόμενου τούτου γεγονότος από τις καθ' ων. Στα πλαίσια των άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων τους οι αρχικοί οργανισμοί που συγχωνευτήκαν σ' έναν, την αιτούσα, συμφώνησαν και συνέταξαν από κοινού μέσα στο έτος 2003 αμοιολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν (σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ν. 2121/93) στο κοινό, με τη δημοσίευση του σε τρεις εφημερίδες πανελλαδικής κυκλοφορίας, «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (2-5-2003), «ΑΥΓΗ» (6-6-2003) και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2-5-2003), κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή

Ε
Ε
Ε
Ε
Τ
Ω
Μ
Γ
Κ
Π
Κ
Δ
Ε
Χ
«Π
Τ.μ.
Λοιπ
δύο
επιπ
αίτη

Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Εξάλλου το παραπάνω αμοιβολόγιο δημοσιεύθηκε και γνωστοποιήθηκε εκ νέου με δημοσίευση από την αιτούσα σε τρεις εφημερίδες, στην «ΑΥΓΗ» (20.4.2012), στο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» (19.4.2012) και στο «ΚΕΡΔΟΣ» (20.4.2012). Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική δεν είναι απαραίτητη αλλά χρήσιμη για τη λειτουργία τους, όπως είναι τα εστιατόρια, καφενεία, καφετέριες κλπ...η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος. Έτσι για στεγασμένους χώρους μέχρι 50 τ.μ., που ενδιαφέρει εν προκειμένω, η αμοιβή αυτή είναι 100 ευρώ, για στεγασμένους χώρους από 51-100 τμ η αμοιβή αυτή είναι 150 ευρώ, για στεγασμένους χώρους από 101-200 τμ η αμοιβή αυτή είναι 200 ευρώ κ.ο.κ., ενώ για τους υπαίθριους χώρους το 50% των άνω ποσών και τέλος για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 7 μήνες το 70% των άνω ποσών και για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες το 50% των άνω ποσών. Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και οι δύο πρώτοι των καθ' ων, οι οποίοι διατηρούν καταστήματα στα οποία καθημερινά χρησιμοποιούν μουσική, η οποία δεν είναι απαραίτητη (όπως σε κλαμπ, ντίσκο) αλλά χρήσιμη για τη λειτουργία τους και δη για την ψυχαγωγία των πελατών τους, καθόσον καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας λειτουργούν κυρίως ως καφετέριες, προσφέροντας καφέδες, σνακ κλπ, ενώ τις βραδινές κυρίως ώρες γίνεται και κατανάλωση οινοπνευματωδών ποτών. Ειδικότερα, ο πρώτος των καθ' ων διατηρεί παραδοσιακό καφενείο με το διακριτικό τίτλο «
επί της οδού
, εμβαδού 50 τ.μ. περίπου στεγασμένου χώρου και ο δεύτερος των καθ' ων διατηρεί καφετέρια με το διακριτικό τίτλο «
» στις
, εμβαδού 50 τ.μ. περίπου στεγασμένου χώρου., που λειτουργούν όλο το χρόνο. Παρότι λοιπόν πιθανολογήθηκε από την κατάθεση του μάρτυρα των αιτούντων ότι οι δύο πρώτοι των καθ' ων χρησιμοποίησαν κατά τα έτη 2011-2013 και επιπλέον ο δεύτερος και κατά το έτος 2010, το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αίτηση μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά

εται
ων
καία
και
993,
ολΔ.
άννη
που
α τα
ιν τα
ικώ
ωτικό
μους
ς, για
λικών
νόμο
πραξη
ιδίου
ές και
μάτων
ριο να
ν τ
νο της
φόσον
ετο του
ον άνω
ί που
κοινού
ωνα με
σε τρεις
5-2003),
εσαν δε
αφή

αναφερομένων μελών των αιτούντων και παρόλο που οχλήθηκαν σχετικά από την αιτούσα, μέχρι και την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης αδιαφόρησαν σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής. Περαιτέρω πιθανολογήθηκε ότι ο πρώτος των καθ' ων κατά το έτος 2013 ειδικά χρησιμοποίησε μέσω υπολογιστή αποκλειστικά μουσικά τραγούδια με άδεια Creative Commons, για τη χρήση των οποίων δεν υποχρεούται να καταβάλει εύλογη αμοιβή στην αιτούσα και ως εκ τούτου δεν της οφείλει αμοιβή για το έτος 2013. Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλουν οι παραπάνω καθ' ων στους αιτούντες ετησίως για τη χρήση υλικών φορέων ήχου στα καταστήματα τους κατά τα έτη 2010, 2011, 2012 και 2013 πρέπει να καθοριστεί στο ποσό των 123 ευρώ για κάθε έτος, συνυπολογιζομένου και του οφειλόμενου ΦΠΑ 23%. Επομένως, συνολικά το οφειλόμενο από τους δύο πρώτους των καθ' ων ποσό ανέρχεται σε 246 ευρώ για τον πρώτο και 492 ευρώ για τον δεύτερο. Περαιτέρω πιθανολογείται ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού των ως άνω προσδιορισθέντων ποσών της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων. Κατά συνέπεια πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αίτηση και ως ουσιαστικά βάσιμη, να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλουν οι καθ' ων στην αιτούσα για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν αυτοί στα καταστήματα τους κατά τα ανωτέρω έτη στα παραπάνω ποσά και να υποχρεωθούν οι καθ' ων να καταβάλουν στην αιτούντες το ήμισυ από τα πιο πάνω ποσά της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτές και συγκεκριμένα το ποσό των (246 ευρώ : 2) 123 ευρώ ο πρώτος και το ποσό των (492 : 2) 246 ευρώ ο δεύτερος. Επίσης πρέπει να υποχρεωθούν να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τις άνω περιόδους. Τέλος, οι καθ' ων που ηττήθηκαν εν μέρει πρέπει να καταδικασθούν να πληρώσουν τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας (άρθρο 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΚΗΡΥΣΣΕΙ καταργημένη τη δίκη ως προς τον τρίτο, τον τέταρτο και τον πέμπτο των καθ' ων η αίτηση.

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του δεύτερου καθ' ου και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

κι
ή)
20
πε
για
δει

τρ
αυτ
πρά

αιτοι
χρησ

των c

έκτακ
παροι

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλουν οι παραπάνω καθ' ων στους αιτούντες για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν αυτές στα καταστήματα τους κατά τα έτη 2011 και 2012 ο πρώτος και κατά τα έτη 2010, 2011, 2012 και 2013 ο δεύτερος στο ποσό των εκατόν ογδόντα στο ποσό των διακοσίων σαράντα έξι (246) ευρώ για τον πρώτο καθ' ου και των τετρακοσίων ενενήντα δύο (492) ευρώ για τον δεύτερο καθ' ου.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους παραπάνω καθ' ων η αίτηση να καταβάλουν προσωρινά στους αιτούντες το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτές και συγκεκριμένα το ποσό των εκατόν είκοσι τριών (123) ευρώ ο πρώτος και των διακοσίων σαράντα έξι (246) ευρώ ο δεύτερος.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ' ων η αίτηση να προσκομίσουν στους αιτούντες καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τις άνω περιόδους.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τις καθ' ων η αίτηση σε μέρος των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, τα οποία καθορίζει σε διακόσια (200,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση, στις 29.12.2013, παρουσία και της Γραμματέως, ΕΥΣΤΡΑΤΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

